

Overwegingen

De COVID-19 pandemie laat zien dat er geen grenzen zijn en dat alle burgers in Nederland met elkaar verbonden zijn, in feite de totale mensheid. De natuur is een geglobaliseerd ecologisch systeem dat al het leven op aarde met elkaar verbindt en dat verbonden is met het universum waarvan ook de mens deel uitmaakt. Een mooier bewijs dat Ubuntu leeft, kunnen wij niet geven.

De aarde is één planeet - geen wereldbol onderverdeeld in landen. In het besef dat Landen gemaakt zijn door mensen; soms als gevolg van machtsstrijd: oorlogen en conflicten; soms als gevolg van hebzucht, onderdrukking en schending van mensenrechten door middel van de inzet van verwerpelijke systemen als mensenhandel, slavernij en kolonisatie of politieke deals. Denk aan de koloniale bezetting en de opdeling van Afrika in 1848 te Berlijn.

Economisch gezien worden grenzen voornamelijk gecreëerd om controle uit te oefenen over de inwoners, meestal ten voordele van een minderheid aan de macht, terwijl praktisch de rest van de economie geglobaliseerd is, inclusief toeleveringsketens, transnationale financiële markten en digitale communicatie zonder grenzen, informatiestromen en e-commerce. We hebben echter geen wereldwijd economisch model. Alleen multinationals handelen wereldwijd - door een slim

spel te spelen met de nationale economieën om de gunstigste belastingsituatie te verkrijgen, wat niet gunstig is voor de mensheid als geheel. Ons land verkeert niet in een vacuüm en is onderdeel van het spel.

Om de huidige mondiale uitdagingen, waaronder klimaatverandering, gezondheid en de economische crisis aan te pakken, hebben we een mondiaal economisch systeem nodig dat landen in staat stelt om solidair samen te werken ter bevordering van het welzijn, de welvaart en mensenrechten van iedereen ter wereld. Het toekomstige mondiale economische model moet een balans vinden tussen drie dimensies van rijkdom: natuurlijke rijkdom, menselijke rijkdom en economische rijkdom. Kreten als radicaal anders en dergelijke zijn niet geloofwaardig als oplossingen binnen de context van het huidig 'kapitalistisch' systeem gezocht worden.

De COVID-19-crisis heeft al dan niet tijdelijk de standaard van de economische patronen doorbroken. Omdat onze economie zich nu in de resetstand bevindt, is er geen beter moment voor een doorbraak in economisch denken.

De COVID-19 (al dan niet partiele of totale) lockdown heeft ondanks de vele negatieve gevolgen (sterfte, ziektes en rouw), ook enig inzicht gegeven in het Nederlandse verouderde economische systeem. Zo heeft de lockdown nieuwe perspectieven geopenbaard voor economische benaderingen die beter zijn voor mens en milieu, zoals meer mogelijkheden voor thuiswerk, minder vervoer, basisinkomen als sociale zekerheid voor ZZP'ers en kleine ondernemingen.

De economische lockdown heeft in een paar weken tijd geleid tot het verdwijnen van de vervuiling van de lucht en de rivieren en herstel van de natuur in vele delen van de wereld, ook in Nederland.

De COVID-19-lockdown had tijdens de lockdown een grotere impact op het milieu dan alle klimaatconferenties en de emissiehandel van de afgelopen jaren tezamen.

Daarnaast heeft de lockdown ook het belang van de thuis-economie aangetoond. Het totale onderwijssysteem, een groot deel van de overbelaste zorgsector, en grote delen van de bedrijfswerkzaamheden (administratie, vergaderingen, ontwerpen, advies, etc.) van alle sectoren vielen terug op de thuis-economie. Dankzij het aanpassingsvermogen en de veerkracht van de thuis-economie bleef het systeem doordraaien op een andere frequentie weliswaar. Terwijl de thuis-economie in een mum van tijd expandeerde, verpulverden bedrijven in de officieel geregistreerde economie in een paar weken tijd. Dit bewijst dat we in korte tijd ook in staat zijn acties te ondernemen tegen klimaatverandering en om de voorwaarden te scheppen waardoor de natuur zich kan herstellen van de verwoestende impact van ons economisch systeem. De nieuwe realiteit die door COVID-19 is gecreëerd, is een kans om een nieuwe, duurzame, inclusieve economie te bouwen op basis van nieuwe principes en waarden, waaronder milieurechten, mensenrechten, gendergelijkheid en het recht om zorg te ontvangen en te geven.

De basis van ons neoliberale economische marktmodel werd gelegd in West-Europa tussen de 17e en 19e eeuw, een periode van vroege industrialisatie en de opbouw van natiestaten. Het was een economie gedomineerd door een patriarchale elite en die geglobaliseerd werd door kolonisatie en trans-Atlantische slavenhandel en slavernij. Universele mensenrechten waren in die tijd nog niet aan de orde.

De nieuwe natiestaten vergaarden economische rijkdom door het veroveren van koloniën, en het tot slaaf maken van de bevolking om de natuurlijke rijkdommen uit deze gebieden te onttrekken en af te voeren naar het 'vaderland'. Deze vorm van roof-economie hechtte geen waarde aan het welzijn van mensen en natuur. Alleen economische ruilwaarde telde mee, en

de “onzichtbare hand” van het marktmechanisme zou alles in evenwicht brengen. Aanvankelijk ging het over vergaren van goud en zilver voor de natiestaat; tegenwoordig gaat het om de groei van het Bruto Nationaal Product, maar in essentie blijft het een model gericht op de groei van geldwaardes ten koste van mens en milieu.

Nog steeds liggen deze onderbewuste economische denkpatronen verscholen in de paradigma's van ons huidige neo-liberaal economisch model, dat schadelijk is voor de mensheid en de planeet wanneer het wordt gebruikt als basis voor economisch beleid.

De esoterische econometrische modellen die economen gebruiken voor het adviseren van de overheid, bestaan blijkbaar uit waarde vrije en neutrale formules over productie, consumptie, investeringen, prijzen, rente, economische groei enz. Maar de eeuwenoude paradigma's, aannames en denkpatronen achter deze wiskundige vergelijkingen worden niet ter discussie gesteld. Onbewust worden ze herhaald via ons economisch beleid, waardoor de rooibouw op onze natuurlijke omgeving en ongelijkheid in de wereld blijft voortbestaan, zodat we op het punt zijn gekomen van klimaatverandering en mondiale bestaanscrisis.

Het vereist moed om de wereldeconomie op een duurzame en op een mensenrechten gebaseerde manier nieuw leven in te blazen, zonder vervuilende industrieën en sectoren te herstellen en zonder schulden over te dragen aan toekomstige generaties. Nieuwe paradigma's, principes, aannames, waarden en doelen moeten worden gedefinieerd voor de Transformatie en transitie van het huidige naar een nieuw economisch model, een wereldwijd duurzaam model, dat gebaseerd is op mensenrechten en waarin elk land zijn specifieke rol speelt. Wat wil UCF?

DE PROGRAMMAPUNTEN

3.2.1. Versterken van de Thuisconomie.

De Thuisconomie is de basis van onze economie en heeft de volgende functies:

3.2.1.1. Reproductie van arbeidskrachten:

Na werktijd gaan werknemers/sters naar huis om tot rust te komen, om te eten, te drinken, te ontspannen, en te slapen, en nieuwe energie op te bouwen, zodat ze de volgende dag weer fit naar het werk kunnen. Alle arbeid die gestoken wordt in het organiseren van de dagelijkse reproductie noemen we reproductieve arbeid. Het is hoofdzakelijk onbetaalde arbeid. UCF wil dat deze onbetaalde arbeid zichtbaar wordt gemaakt en wordt opgenomen in de Macro-

Economische Verkenningen, als bijdrage aan de economische ontwikkeling, waarbij het aandeel van mannen en vrouwen aan deze arbeid wordt gespecificeerd.

3.2.1.2. Toekomstige arbeidskrachten:

Thuis is de plaats waar toekomstige generaties worden geboren, gevoed, opgevoed, en voorbereid op het leven als zelfstandige volwassenen. Een groot deel van deze arbeid is onbetaalde zorgarbeid, dat voor 2/3 deel wordt gedaan door vrouwen. UCF wil dat meer overheidsinvesteringen worden gedaan in de sociale infrastructuur waardoor ouders worden ondersteund bij het grootbrengen en opvoeden van hun kinderen, o.a. gratis en kwalitatieve kinderopvang, toegang tot sport en culturele activiteiten voor alle kinderen, opbouw van pensioenrechten voor ouders die onbetaalde zorgarbeid verrichten.

3.2.1.3. Consumptie-eenheid:

Dit is de functie die wordt toegekend aan de gezinshuishouding in het economisch model dat gebruikt wordt voor macro-economisch beleid van de overheid. Dit model gaat volledig voorbij aan de onbetaalde arbeid zoals genoemd onder punt 1 en 2. UCF wil dat de overheid meer aandacht gaat besteden aan het bevorderen van duurzame en ethisch verantwoorde consumptie. Economische modellen moeten de milieukosten en sociale kosten (bijv. kinderarbeid) berekenen en zichtbaar maken. De overheid dient meer BTW te gaan heffen over consumptiegoederen met hoge milieukosten en sociale kosten, en de BTW verlagen over duurzame en ethisch geproduceerde consumptiegoederen.

3.2.1.4. Productie-eenheid:

In de periode voorafgaand aan de industriële revolutie was alle arbeid home-based, het weven van stoffen, het maken van schoenen, het produceren van kaas en boter, etc. De massaproductie heeft een scheiding tussen woon- en werkplaats teweeggebracht in de geïndustrialiseerde sectoren. In andere sectoren is er nog steeds sprake van woonwerkeenheden, zoals familiebedrijven in de landbouw, en winkeltjes aan huis. In veel minder geïndustrialiseerde landen is de omvang van de thuisproductie van goederen en diensten voor de verkoop veel omvangrijkers, zoals verkoop van zelfgemaakte koekjes en ijsjes aan huis, cateraars, kappers, nagelstudio's, etc. Met de ontwikkeling van de digitale economie, is ook het thuiswerk toegenomen van administratieve beroepen, journalistiek, help-desks, onderzoek, advies, enz. Met de lockdown heeft deze productieve functie van de thuishuishouding een enorme impuls gekregen en is productieve functie van de thuishuishouding gigantische geëxpandeerd.

UCF wil dat de thuis-economie wordt opgenomen als basis voor het nieuwe economische model, en dat de thuis-economie wordt ondersteund met maatregelen zoals belastingvermindering voor gebruik van thuisruimtes voor productie van goederen en diensten, ondersteuning van ergonomische inrichting van de thuis-economie, creëren van meer-generatie-woningen, aansluiting van de thuishoeconomie op de circulaire economie, bevordering van gedecentraliseerde duurzame energiesystemen, en stadsontwikkeling met diversiteitsperspectief,